

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „G1“ 2016-07-15 SKUNDO**

2016 m. rugsėjo 30 d. Nr. S-201 (7-150/2016)
Vilnius

komisijos nario, pavaduojančio

komisijos pirmininkę

komisijos narių

Martyno Endrijaičio

Rasos Stravinskaitės

Andriaus Veniaus – pranešėjas

Linos Vosylienės

sekretoriaujant

dalyvaujant šalims

Jūratei Dalmantaitei

Muitinės departamento atstovei Nijolei Jurevičienei,

Muitinės laboratorijos direktorei Ramutei Neniškienei,

mokesčių mokėtojų atstovams direktoriui E. V. ir M. B.

2016 m. rugpjūčio 23 d. išnagrinėjusi UAB „G1“ (toliau – Pareiškėjas) 2016-07-15 skundą dėl Muitinės departamento prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016-06-27 sprendimo Nr. 1A-240 n u s t a t ė:

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Kauno teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM) 2016-03-21 supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 6KM19/46-0172S (toliau – patikrinimo ataskaita), kuria nusprendė taisyti Pareiškėjo EID Nr. 16LTKR2000IM0071B7 (2016-02-29) deklaruotų prekių (industrinė hidraulinė alyva I-50A, skirta tolesniam perdirbimui, siera – 1,09 proc. masės, klampos indeksas 103,2) TARIC kodą 33 langelyje iš 2710 19 83 00 į 2710 19 99 90, neperskaičiuoti importo mokesčių ir neišbraukti 33 langelio penktojoje skiltyje nurodyto keturženklio nacionalinio papildomo kodo „X304“ (SPA 4.1.1 ir 4.1.2 papunkčiai) bei taisyti EID Nr. 16LTKR2000IM0071B7 (2016-02-29), įforminant dokumento taisymo pažymą.

Byloje nustatyta, jog Pareiškėjas iš Rusijos Federacijos importavo ir EID Nr. 16LTKR2000IM0071B7 (2016-02-29) deklaravo prekes – „industrinę hidraulinę alyvą I-50A, skirtą tolimesniam perdirbimui, siera –1,09 proc. masės, klampos indeksas – 103,2“, kurioms taikomas 3,7 proc. trečiųjų šalių maito tarifas, 330,17 Eur už 1000 l produkto akcizų tarifas bei standartinis 21 proc. PVM tarifas ir muitinio įforminimo metu apskaičiavo importo mokesčius: 3348 Eur maitą, 87056 Eur akcizą ir 38911 Eur PVM.

Kauno TM, patikrinusi pateiktuose dokumentuose esančius duomenis, nustatė, kad Pareiškėjas importavo industrinę alyvą, kuri skirta tolimesniam perdirbimui ir nelaikytina hidrauliniu skysčiu (t. y. visiškai pagamintu produktu, skirtu hidrauliniams tikslams), todėl šiai alyvai nepagrįstai nurodytas 2710 19 83 00 TARIC kodas (šiuo kodu klasifikuojami hidrauliniai skysčiai). Kauno TM, vadovaudamasi 1 ir 6 Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) aiškinimo taisyklėmis, EB integruoto tarifo duomenimis, nurodė, jog ši alyva klasifikuotina 2710 19 99 90 TARIC kodu kaip kitos tepalinės alyvos ir kitos alyvos, neaprašytos aukščiau esančiose subpozicijose. Todėl, kaip nurodyta aukščiau, nusprendė taisyti Pareiškėjo deklaruotų prekių įformintos EID 33 langelyje deklaruotą prekę TARIC kodą 33 langelyje iš 2710 19 83 00 į 2710 19 99 90 ir neperskaičiuoti importo mokesčių.

Sprendime nurodyta, jog pagal Muitinės įstatymo 35 straipsnį prekės klasifikuojamos pagal Tarptautinės suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos konvencijos ir Europos Bendrijos muitų teisės aktų nuostatas. Jų klasifikavimo teisingumas tikrinamas Muitinės departamento generalinio direktoriaus nustatyta tvarka. Remiantis Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos generalinio direktoriaus 2010 m. birželio 29 d. įsakymu Nr. 1B-443 patvirtintų Prekių mėginių (pavyzdžių) administravimo taisyklių (toliau – Prekių mėginių administravimo taisyklės) 9 punktu, tais atvejais, kai neįmanoma paimti prekes reprezentuojančių mėginių, imama asmens patvirtinta ir prekes apibūdinanti informacinė medžiaga, t. y. prospektai, brėžiniai, aprašymai ar jų kopijos, nuotraukos, techninė dokumentacija, katalogai, reklaminiai ar kiti leidiniai ir dokumentai, kuriuose pateiktos informacijos pakanka prekei klasifikuoti.

Pagal 1992-10-12 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – BMK), 78 straipsnio 2 dalį muitinė, norėdama po prekių išleidimo įsitikinti deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumu, turi teisę tikrinti prekybos dokumentus ir duomenis, susijusius su atitinkamų prekių importo arba eksporto operacijomis. Atsižvelgiant į minėtas teisės aktų nuostatas, matyti, kad, norint pakeisti prekės TARIC kodą, laboratorinis tyrimas nėra privalomas, todėl Kauno TM pagrįstai pakeitė TARIC kodą, remdamasi bendrovės pateiktais dokumentais ir juose įtvirtintu prekės aprašymu. Atitinkamai Pareiškėjo teiginiai dėl laboratorinio tyrimo privalomumo nepagrįsti ir neargumentuoti.

Muitinės departamentas nurodė, jog Lietuva yra prisijungusi prie Tarptautinės suderintos prekių aprašymo ir sudarymo konvencijos (Lietuvoje įsigaliojo nuo 1995-01-01; Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1994-04-27 nutarimas Nr. 325), todėl, klasifikuodama prekes, Lietuvos Respublikos muitinė privalo vadovautis minėtos konvencijos 6 ir 7 straipsnių nuostatomis ir atsižvelgti į oficialius Pasaulio muitinių organizacijos 2012 m. paskelbtus Klasifikavimo patarimus ir Suderintos sistemos (toliau – SS) paaiškinimus. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir lengvesnę kontrolę, paprastai prekių tarifinį klasifikavimą lemiantį kriterijų reikia nustatyti atsižvelgiant į šių prekių požymius ir objektyvias savybes, išvardytas KN pozicijos ir skyriaus ar skirsnio pastabų formuluotėse bei atsižvelgiant į SS paaiškinimų (HSEns, 2012) nuostatas. Nepaisant to, kad SS paaiškinimai nėra teisiškai privalomi, jie yra svarbi priemonė užtikrinant vienodą Bendrojo muitų tarifo taikymą ir sudaro jam aiškinti tinkamą pagrindą (Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) sprendimo *Kloosterboer Services*, C-173/08, 25 punktas ir sprendimo *Agroferm*, C-568/11, 28 punktas). Analogiškai vertintini ir KN paaiškinimai (ESTT sprendimų *Develop Dr. Eisbein*, C-35/93, 21 punktas ir *British Sky Broadcasting Group ir Pace*, C-288/09 ir C-289/09, 92 punktas).

Sprendime nurodyta, jog Kauno TM, klasifikuodama prekes, rėmėsi ne tik 1–6 Bendrosiomis KN aiškinimo taisyklėmis, tačiau ir reikšmingais PMO priimtais SS paaiškinimais (*HSEns, 2012*) ir Europos Komisijos parengtų KN paaiškinimų (OL C 137/01, 2011) nuostatomis, aiškinant atskirų pozicijų taikymą, nors jos ir neturi privalomos teisinės galios. Sprendime daroma išvada, jog *prekės paskirtis yra objektyvus klasifikavimo pagal KN kriterijus, kuris būdingas šiai prekei*.

Pareiškėjo Kauno TM pateiktame 2016-02-02 kokybės pase Nr. 3-82 (išduotas *EAC OOO „HI“*) nurodyto produkto – industrinė alyva I-50A (*„Масло индустриальное И-50А“*) – techniniai parametrai atitinka KN 2710 19 71–2710 19 99 subpozicijoms priskiriamų tepalinių alyvų, kitų alyvų apibūdinimą. Minėtame dokumente patvirtinta, kad produktas – „Industrinė alyva I-50A“ – atitinka standarto „GOST 20799-88 su 1–5 pakeitimais reikalavimus, ir nurodyta, kad industrinių alyvų I-5A, I-8A, I-12A, I-20A, I-30A, I-40A, I-50A sudėtyje nėra jokių funkcinų priedų. Jos naudojamos pramoniniams įrenginiams ir kitiems mechanizmams tepti arba kaip bazinės alyvos variklių ir kitokios paskirties alyvų ir tepimo preparatų gamyboje, taip pat yra tinkamos tiesiogiai naudoti kaip darbiniai skysčiai hidraulinėse sistemose, kurios nereikalauja specialiųjų alyvų. Be to, Suderintos sistemos paaiškinimų (toliau – SS paaiškinimai) 2710 pozicijos paaiškinimuose „Hidrauliniai stabdžių skysčiai ir kt.“ apibūdinami kaip produktai, sudaryti iš sunkiųjų alyvų, į kurias pridėta produktų, pagerinančių jų tepimo savybes,

antioksidatorių, antikoroziųjų medžiagų ir kt. (*HSEs, 2012*). Atsižvelgiant į tai, kad pirmiau minėtuose dokumentuose nurodyta, kad nagrinėjamos industrinės alyvos sudėtyje nėra jokių priedų, išvardytų SS paaiškinimuose, minėta alyva Kombinuotosios nomenklatūros atžvilgiu negali būti laikoma hidrauliniu skysčiu ir klasifikuojama KN 2710 19 83 subpozicijoje.

Pareiškėjas ginčo EID industrinę alyvą deklaravo kaip skirtą perdirbti. Vadinas, ji nebus tiesiogiai naudojama kaip hidraulinis skystis. Tai patvirtina ir Kauno TM viršininkui Pareiškėjo 2013-02-29 rašte „Dėl industrinės alyvos panaudojimo“ nurodyta informacija – industrinei alyvai I-50A Pareiškėjas nurodo TARIC kodą 2710 19 99 90 bei šios alyvos paskirtį – „alyva bus naudojama perdirbti, perparduoti“.

Nurodytų argumentų pagrindu Muitinės departamentas priėjo išvados, jog ginčo alyva pagrįstai suklasifikuota KN 2710 19 99 subpozicijoje kaip kitos tepalinės alyvos ir kitos alyvos.

Dėl akcizų taikymo sprendime nurodyta, jog, vadovaujantis Akcizų įstatymo 2 straipsnio 1 ir 2 dalių, 3 straipsnio 13 dalies, 9 straipsnio, 37¹ straipsnio nuostatomis, nuo 2015 m. lapkričio 1 d. energiniai produktai, klasifikuojami KN 2710 19 91–2710 19 99 subpozicijose, yra akcizų objektas ir apmokestinami gazoliams taikomais akcizų tarifais, nurodytais Akcizų įstatymo 37 straipsnio 1 ir 2 dalyse, tačiau šiems energiniams produktams netaikomi reikalavimai dėl prekių kontrolės ir gabenimo (reikalavimas, kad jie būtų gaminami, perdirbami, maišomi, laikomi akcizais apmokestinamų prekių sandėlyje, reikalavimas, kad jie būtų gabenami tokia pačia tvarka kaip ir Akcizų įstatymo 2 priede nurodyti produktai, ir t. t.). Atsižvelgiant į tai, kad deklaruota industrinė hidraulinė alyva I-50A, skirta tolimesniam perdirbimui, priskirtina KN 2710 19 99 subpozicijai ir nėra skirta šildymui bei atitinkamai pažymėta Akcizų įstatymo 44 straipsnio nustatyta tvarka, šiam produktui turi būti taikomas 330,17 eurų už 1 000 litrų produkto akcizų tarifas (nacionalinis papildomas kodas X304).

Pagal Akcizų įstatymo 43 straipsnio 1 dalies 3 punktą nuo akcizų atleidžiami energiniai produktai, kai jie naudojami kitiems tikslams negu kaip variklių degalai, kaip šildymui skirtas kuras arba variklių degalų priedai. Šios lengvatos taikymo tvarką ir apribojimus nustatančiose Akcizų įstatymo 43 straipsnio 1 dalies 3–8 punktuose nurodytų lengvatų taikymo taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 4 d. nutarimo Nr. 821 „Dėl Akcizų įstatymo nuostatų įgyvendinimo“ 1.9 punktu (toliau – Taisyklės), nurodyta, jog importuojant KN 2710 19 99 subpozicijoje klasifikuojamas kitas tepalines alyvas ir kitas alyvas, kai jos skirtos naudoti kitiems tikslams, ne kaip variklių degalai, šildymui skirtas kuras arba variklių degalų priedai, akcizai neskaičiuojami, kai asmuo turi centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka išduotą leidimą, suteikiantį teisę už šiuos energinius produktus neskaičiuoti akcizų (Taisyklių 3 punktas) ir jį pateikia atitinkamai teritorinei muitinei (Taisyklių 4 punktas), arba kai šios alyvos išpilstytos į mažmeninei prekybai skirtą pakuotę (Taisyklių 5 punktas).

Tais atvejais, kai akcizai už energinius produktus, panaudotus Akcizų įstatymo 43 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytais tikslais, Lietuvos Respublikoje buvo sumokėti, jie gražinami Lietuvos Respublikos finansų ministro nustatyta tvarka (Taisyklių 14 punktas). Ši tvarka nustatyta 2002 m. birželio 5 d. įsakymu Nr. 154 „Dėl Lietuvos Respublikos akcizų įstatymo įgyvendinimo“.

Be to, pagal Akcizų įstatymo 19 straipsnio 6 dalies nuostatas, jeigu KN 2710 19 91–2710 19 99 subpozicijose klasifikuojami energiniai produktai, už kuriuos akcizai buvo sumokėti Lietuvos Respublikoje, išgabenami į kitą valstybę narę, už šias prekes sumokėti akcizai turi būti gražinti pateikus vietos mokesčių administratoriui įrodymus, kad už šias prekes toje valstybėje narėje akcizai sumokėti, jų sumokėjimas garantuotas arba šios prekės toje valstybėje narėje gali būti atleistos nuo akcizų ar neapmokestinamos akcizais. Už sumokėtų importo akcizų Lietuvos Respublikoje gražinimą atsakinga Valstybinė mokesčių inspekcija.

Pareiškėjas su skundžiamu sprendimu nesutinka ir prašo Komisijos jį panaikinti.

Pareiškėjas nurodė, jog ginčas vyksta dėl importuojamos prekės – industrinės alyvos I-50A – TARIC kodo nustatymo teisingumo.

Pirma, byloje neteisingai buvo taikyti norminiai teisės aktai, susiję su prekių mėginio ėmimu. Pareiškėjo atveju muitinė turėjo galimybę iš Pareiškėjo paimti importuotos prekės mėginį ir jį ištirti Muitinės laboratorijoje. Importuota prekė buvo atgabenta keturiose traukinių cisternose, iš kurių muitinės pareigūnas bet kada galėjo paimti prekės mėginį.

Antra, Muitinės departamentas remiasi KN ir SS paaiškinimais ir pan., tačiau konkrečių išaiškinimų, kuriais remiantis ginčo prekę klasifikuoja kaip kitas tepalines alyvas ir kitas alyvas (KN 2710 19 99) nepateikė.

Pareiškėjui neaišku, kaip muitinė, taikydamą SS paaiškinimų 2710 pozicijos paaiškinimą, importuotos prekės priedų nebuvimą sieja su šiuose paaiškinimuose išdėstyta skysčio sudėties specifika. Kitaip tariant, SS paaiškinimų 2710 pozicijos paaiškinime yra aprašomi „hidrauliniai stabdžių skysčiai ir kt.“ produkto sudėties elementai („[...] pridėta produktų, pagerinančių jų tepimo savybes, antioksidatorių, antikoroziinių medžiagų ir kt.“ (*HSEns, 2012*), o ginčo produkto pase nurodyta, jog sudėtyje nėra jokių funkcinų priedų. Muitinė klaidingai sutapatina alyvos / skysčio sudėties elemento ir funkcinio priedo sąvokas, o tai sąlygoja neteisingą TARIC kodo priskyrimą.

Pareiškėjas taip pat nurodo, jog, nesant byloje pateiktos Muitinės laboratorijos išvados dėl importuotos prekės sudėties, byloje nėra objektyvių duomenų, patvirtinančių ar paneigiančių, kad ginčo prekėje yra / nėra sunkiųjų alyvų antioksidatorių, antikoroziinių medžiagų ir pan., todėl prekės klasifikavimas pagal TARIC yra neteisėtas. Tokie duomenys gali būti atskleisti, ištirti tik esant atitinkamiems duomenims, pavyzdžiui, sertifikuotos laboratorijos išvadoms, kuriose būtų nagrinėjamos prekės ne tik cheminė analizė, bet ir kiti techniniai duomenys. Tuo tarpu Muitinės departamento kaip viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti Viešojo administravimo įstatyme įtvirtintą objektyvumo principą, t. y. būti nešališki ir objektyvūs, priimti sprendimai turi atitikti tikrąsias faktines aplinkybes, kurios nustatomos išaiškinus visas aplinkybes, turinčias reikšmės ginčui teisingai išspręsti, ir kritiškai, nešališkai vertinant visus reikšmingus bylai įrodymus.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmetinas, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjo elektroninėje importo deklaracijoje (EID) Nr. 16LTR2000IM0071B7 (2016-02-29) deklaruotų prekių – industrinės hidraulinės alyvos I-50A, skirtos tolesniam perdirbimui, klasifikavimo, t. y. ar šios prekės turi būti klasifikuojamos TARIC kodu 2710 19 99 90 su keturženkliais nacionaliniais papildomais kodais „X304“, ar, kaip teigia Pareiškėjas, TARIC kodu 2710 19 83 00. Nuo šio klasifikavimo tiesiogiai priklauso, ar Pareiškėjo importuota prekė bus pripažinta akcizų objektu ir papildomai apmokestinta akcizu, ar ne.

Vadovaujantis 2015-10-06 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 2015/1754, iš dalies keičiančio 1987-07-23 Tarybos reglamento Nr. 2658/87 „Dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo“ I priedą (KN, 2016), nuostatomis, 2710 19 83 subpozicijoje klasifikuojamos kitos tepalinės alyvos, skirtos kitiems tikslams – *hidrauliniai skysčiai*; 2710 19 99 subpozicijoje klasifikuojamos kitos tepalinės alyvos, skirtos kitiems tikslams – *kitos tepalinės alyvos ir kitos alyvos*.

Muitinės departamentas dėl ginčo prekių klasifikavimo KN 2710 19 99 subpozicijoje nurodė, jog SS 2710 pozicijos paaiškinimuose „Hidrauliniai stabdžių skysčiai ir kt.“ apibūdinami kaip produktai, sudaryti iš sunkiųjų alyvų, į kurias pridėta produktų, pagerinančių jų tepimo savybes, antioksidatorių, antikoroziinių medžiagų ir kt. (*HSEns, 2012*). Tuo tarpu Pareiškėjo pateiktame importuotos prekės kokybės pase (2016-02-02 Nr. 3-82) nurodyta, jog produktas – „Industrinė alyva I-50A“ atitinka standarto GOST 20799-88 su 1–5 pakeitimais reikalavimus, ir kad industrinių alyvų I-5A, I-8A, I-12A, I-20A, I-30A, I-40A, I-50A sudėtyje nėra jokių funkcinų priedų. Jos naudojamos pramoniniams įrenginiams ir kitiems mechanizms tepti arba kaip bazinės alyvos variklinių ir kitokios paskirties alyvų ir tepimo preparatų gamyboje, taip pat yra tinkamos tiesiogiai naudoti kaip darbiniai skysčiai hidraulinėse sistemose, kurios nereikalauja specialiųjų alyvų. Kadangi nagrinėjamos industrinės alyvos sudėtyje nėra jokių priedų, išvardytų

SS paaiškinimuose, minėta alyva KN atžvilgiu negali būti laikoma hidrauliniu skysčiu ir klasifikuojama KN 2710 19 83 subpozicijoje. Muitinės departamentas taip pat atsižvelgė į tai, kad Pareiškėjas ginčo prekę deklaravo kaip industrinę alyvą, skirtą perdirbti. Taigi, ji nebus tiesiogiai naudojama kaip hidraulinis skystis. Nurodytų argumentų pagrindu padaryta išvada, kad ginčo prekė turi būti klasifikuojama KN 2710 19 99 subpozicijoje kaip *kitos tepalinės alyvos ir kitos alyvos*.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Muitinės departamento sprendimo motyvais, nurodė, jog Muitinės departamentas nepagrįstai sutapatina SS paaiškinimuose nurodytą hidraulinių skysčių sudėties specifiką (*hidrauliniai skysčiai apibūdinami kaip produktai, sudaryti iš sunkiųjų alyvų, į kurias pridėta produktų, pagerinančių jų tepimo savybes, antioksidatorių, antikoroziinių medžiagų ir kt.*) ir ginčo prekės techniniame pase nurodytus *funkcinius priedus*. Taip pat akcentavo tai, kad, sprendžiant dėl ginčo prekės teisingo klasifikavimo, Kauno TM turėjo galimybę ir privalėjo paimiti prekės mėginį bei jį ištirti Muitinės laboratorijoje. Nesant objektyvių duomenų, paneigiančių ar patvirtinančių, kad ginčo prekės sudėtyje yra / nėra sunkiųjų alyvų antioksidatorių, antikoroziinių medžiagų ir pan., prekės klasifikavimas pagal TARIC tampa neteisėtas.

Komisija, įvertinusi Muitinės departamento bei Pareiškėjo pozicijas ginčo klausimu, mokestinio ginčo byloje surinktų įrodymų visumą, sprendžia, kad Muitinės departamentas pagrįstai Pareiškėjo importuotą industrinę alyvą I-50A suklasifikavo KN 2710 19 99 subpozicijoje ir, vadovaudamasis Akcizų įstatymo 2 str. 1–2 dalių, 3 str. 13 dalies, 9 str. 2 dalies ir 37¹ str. 1 dalies nuostatomis, konstatavo, jog šiai prekei EID 33 langelyje nacionalinis papildomas Lietuvos Respublikos integruoto tarifo kodas X304 nurodytas pagrįstai.

Pagal Muitinės įstatymo 35 straipsnį Muitinės įstatymo 35 straipsnyje nurodyta, kad prekės klasifikuojamos pagal Tarptautinės suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos konvencijos ir Europos Bendrijos muitų teisės aktų nuostatas; jų klasifikavimo teisingumas tikrinamas Muitinės departamento generalinio direktoriaus nustatyta tvarka. Iš skundžiamo sprendimo matyti, jog tiek Kauno TM, tiek Muitinės departamentas, grįsdamas savo poziciją dėl prekių klasifikavimo, rėmėsi Tarptautinės suderintos prekių aprašymo ir sudarymo konvencijos (Lietuvoje įsigaliojo nuo 1995-01-01; Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1994-04-27 nutarimas Nr. 325) 6 ir 7 straipsnių nuostatomis ir Pasaulio muitinių organizacijos 2012 m. paskelbtais Klasifikavimo patarimais, taip pat Suderintos sistemos (toliau – SS) paaiškinimais. Kaip nurodyta skundžiamame sprendime, KN ir SS paaiškinimai nėra teisiškai privalomi, tačiau ESTT praktikoje pripažįstama, jog jie yra svarbi priemonė, užtikrinant vienodą Bendrojo muitų tarifo taikymą ir sudaro jam aiškinti tinkamą pagrindą.

Taigi, Muitinės departamentas, sprenddamas dėl ginčo prekių klasifikavimo, teisėtai ir pagrįstai vadovavosi SS 2710 pozicijos paaiškinimais, kuriuose nurodyta, jog „Hidrauliniai stabdžių skysčiai ir kt.“ apibūdinami kaip produktai, sudaryti iš sunkiųjų alyvų, į kurias pridėta produktų, pagerinančių jų tepimo savybes, antioksidatorių, antikoroziinių medžiagų, antiputokšlių (angl. *anti-foam agent*) ir kt. (*HSEs, 2012*).

Byloje taip pat yra pateiktas Muitinės laboratorijos 2016-05-19 raštas Nr. (1.3)2B-183, kuriame yra išdėstyta Muitinės laboratorijos motyvuota nuomonė dėl Pareiškėjo importuotos ginčo prekės klasifikavimo. Šiame rašte yra nurodyta, jog industrinė alyva I-50A atitinka KN 2710 19 71 – 2710 19 99 subpozicijoms priskiriamų „Tepalinių alyvų, kitų alyvų“ apibūdinimą (KN 27 skirsnio 2 d) ir f) papildomosios pastabos). Konkretus industrinės alyvos I-50A KN kodas priklauso nuo šios alyvos paskirties. Techninėje literatūroje ir standarte GOST 20799-88 su 1–5 pakeitimais nurodoma, kad industrinių alyvų I-5A, I-8A, I-12A, I-20A, I-30A, I-40A, I-50A sudėtyje nėra jokių funkcinių priedų. Jos naudojamos pramoniniams įrenginiams ir kitiems mechanizmams tepti arba kaip bazinės alyvos variklinių ir kitokios paskirties alyvų ir tepimo preparatų gamyboje, taip pat yra tinkamos tiesiogiai naudoti kaip darbiniai skysčiai hidraulinėse sistemose, kurios nereikalauja specialiųjų alyvų. Muitinės laboratorija, atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėjas ginčo prekę deklaravo kaip „industrinę hidraulinę alyvą I-50A, skirtą tolimesniam perdirbimui“, t. y. kad ji nebus tiesiogiai naudojama kaip hidraulinis skystis, nurodė, jog ši alyva turėtų būti priskiriama KN 2710 19 99 subpozicijai.

Komisija, atsižvelgdama į SS 2710 pozicijos paaiškinimus dėl hidraulinių alyvų klasifikavimo, t. y. jog įvairių aukščiau išvardintų priedų buvimas lemia tepalinės ar kitos alyvos klasifikavimą kaip hidraulinį skystį (KN 2710 19 83), į tai, kad Pareiškėjo importuota prekė neturi jokių funkcinių priedų, kad ši alyva yra skirta perdirbti, taip pat į Muitinės laboratorijos kaip specialios Lietuvos Respublikos muitinės įstaigos pateiktą motyvuotą nuomonę dėl ginčo prekių klasifikavimo, konstatuoja, jog Pareiškėjo importuota ginčo prekė pagrįstai suklasifikuota KN 2710 19 99 subpozicijoje.

Dėl Pareiškėjo skundo argumentų, jog šioje byloje buvo netinkamai taikyti norminiai teisės aktai, reglamentuojantys prekių mėginio ėmimo tvarką, o tai sąlygojo netinkamą prekės klasifikavimą, Komisija nurodo, jog BMK 68 straipsnyje yra nurodyta, jog muitinė, tikrindama jos priimtas deklaracijas, turi teisę: a) patikrinti deklaraciją sudarančius ir kartu su ja pateikiamus dokumentus. Muitinė turi teisę reikalauti, kad deklarantas pateiktų kitus dokumentus, reikalingus deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumui patikrinti; b) patikrinti prekes ir imti jų pavyzdžių analizei arba detaliam patikrinimui.

Pagal BMK 78 straipsnio 2 dalį muitinė, norėdama po prekių išleidimo įsitikinti deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumu, turi teisę tikrinti prekybos dokumentus ir duomenis, susijusius su atitinkamų prekių importo arba eksporto operacijomis. Tokie patikrinimai gali būti atliekami deklaranto arba bet kurio kito asmens, tiesiogiai arba netiesiogiai per verslą susijusio su minėtomis operacijomis arba dėl verslo turinčio minėtus dokumentus, patalpose. Ši institucija taip pat turi teisę tikrinti ir prekes, jeigu jas vis dar įmanoma pateikti tikrinimui.

Muitinės įstatymo 20 str. 1 d. 4 punkte nurodyta, jog muitinės pareigūnas turi teisę muitų teisės aktų nustatyta tvarka imti gabenamų, tikrinamų asmenų patalpose arba kitose saugojimo vietose laikomų prekių pavyzdžius (mėginius).

Atsižvelgiant į minėtas teisės aktų nuostatas, norint įsitikinti deklaracijoje pateiktų duomenų teisingumu, *inter alia* įsitikinti, kad prekės pateiktoje deklaracijoje yra suklasifikuotos teisingai, laboratorinis tyrimas nėra privalomas. Tuo tarpu Pareiškėjo nurodytos Prekių mėginių administravimo taisyklės reglamentuoja muitinės pareigūnų ir asmenų (jų atstovų), kurių prekės tikrinamos, veiksmus muitinei imant ir tvarkant neatlyginamai paimamus prekių mėginius arba pavyzdžius (toliau – mėginiai) prekių muitinio įforminimo ir tikrinimo metu bei po muitinio įforminimo (prekes išleidus) [...] (Prekių mėginių administravimo taisyklių 1 punktas). Iš Pareiškėjo supaprastinto patikrinimo ataskaitos tiriamosios ir nustatomosios dalių matyti, jog nagrinėjamu atveju Kauno TM, norėdama po prekių išleidimo įsitikinti deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumu, ginčo prekės mėginio nusprendė neimti, todėl jai nebuvo jokio teisinio pagrindo vadovautis Pareiškėjo nurodytomis Prekių mėginių administravimo taisyklėmis.

Pareiškėjas savo skunde teigia, jog muitinė klaidingai sutapatina alyvos / skysčio sudėties elemento ir funkcinio priedo sąvokas. Dėl šių Pareiškėjo argumentų Komisija nurodo, jog SS 2710 pozicijos paaiškinimuose yra nurodyti priedų pavyzdžiai, kurių buvimas lemia tam tikros tepalinės alyvos ar kitos alyvos klasifikavimą kaip hidraulinį skystį (KN 2710 19 83). Tarp nurodytų pavyzdžių yra: produktai, pagerinantys tepimo savybes; antioksidantai (*gamtinė arba sintetinė medžiaga, stabdanti arba lėtinanti oksidaciją*; antikorozinės medžiagos (angl. *rust preventives*; *medžiaga, lėtinanti metalų koroziją*); antiputokšliai / priešpučiai (angl. *anti-foam agent*; medžiaga, neleidžianti susidaryti putoms arba jas suardanti (žr. Lietuvos Respublikos terminų banką) ir kt. Remiantis Lietuvos Respublikos terminų banke pateiktomis šių terminų apibrėžtimis, akivaizdu, jog kiekvienas iš nurodytų priedų turi savo funkcinę paskirtį. Todėl nėra pagrindo sutikti su Pareiškėjo teiginiais, kad muitinė, remdamasi SS paaiškinimais dėl hidraulinių skysčių klasifikavimo klaidingai tapatina alyvos / skysčio sudėties elemento ir funkcinio priedo sąvokas.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, konstatuoja, jog Muitinės departamentas objektyviai ir visapusiškai ištyrė šio mokestinio ginčo aplinkybes, tinkamai įvertino įrodymus, teisingai taikė teisės normas bei priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, todėl naikinti šio sprendimo skunde nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Finansų ministerijos 2016-06-27 sprendimą Nr. 1A-240.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narys, pavaduojantis komisijos pirmininkę

Martynas Endrijaitis

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė